Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

22. marts 2018*

»Personalesag – tjenestemænd – indkaldelse af interessetilkendegivelser – generalsekretær ved Den Europæiske Ombudsmands kontor – udtalelse fra det rådgivende udvalg – manglende hensyntagen til denne udtalelse – tilsidesættelse af udvælgelsesproceduren – åbenbart urigtige skøn – ligebehandling – princippet om god forvaltningsskik – ansvar«

I sag T-581/16,

Costas Popotas, tjenestemand ved Den Europæiske Unions Domstol, Luxembourg (Luxembourg), ved advokaterne V. Christianos og S. Paliou,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Ombudsmand ved L. Papadias, P. Dyrberg og A. Antoniadis, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Duron,

sagsøgt,

angående en påstand i henhold til artikel 270 TEUF dels om annullation af afgørelsen om udnævnelse af G. til stillingen som generalsekretær ved Ombudsmandens kontor, af Ombudsmandens afgørelse af 9. november 2015 om afslag på de af sagsøgeren indgivne klager over den nævnte afgørelse og af Ombudsmandens afgørelse om ikke at indbyde sagsøgeren til en samtale, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser,

har

RETTEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A.M. Collins, og dommerne M. Kancheva og R. Barents (refererende dommer),

justitssekretær: ekspeditionssekretær S. Spyropoulos,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. september 2017,

afsagt følgende

* Processprog: græsk.

Dom

Retsforskrifter

1 Artikel 27, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) har følgende ordlyd:

»Det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen råder over de bedst kvalificerede tjenestemænd, både med hensyn til kompetence, arbejdsindsats og integritet, og at disse udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgerne i [Den Europæiske Unions] medlemsstater.«

2 Den 19. februar 2015 offentliggjorde Den Europæiske Ombudsmand en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på ansættelse af en generalsekretær i lønklasse AD 15/16 ved Ombudsmandens kontor (OMB/2/2015) (herefter »indkaldelsen«).

3 Der var angivet følgende udvælgelseskriterier i indkaldelsens punkt 6:

– »[e]rfaring fra samarbejde med eller arbejde i en eller et af EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer eller fra samarbejde med eller arbejde i en national ombudsmandsinstitution eller et lignende organ

– indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning

– omfattende erfaring og dokumenterbar succes med ledelse på et område, der er relateret til kontorets aktiviteter

– indgående forståelse for den rolle, som en ombudsmand spiller i den offentlige forvaltning

– dokumenteret erfaring med iværksættelse af en strategiændring

– kendskab til budgetstyring og -planlægning

– kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende menneskelige ressourcer

– kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende informationsteknologi

– fremragende evner til at kommunikere og netværke med samt motivere personale

– klar opbakning til et EU, der lytter til borgerne

– klar opbakning til Ombudsmandens vision og strategi

– det er af praktiske årsager nødvendigt at kunne kommunikere effektivt på engelsk og fransk. Kendskab til andre officielle EU-sprog vil være en fordel.«

4 Indkaldelsens punkt 7 med overskriften »Udvælgelsesprocedure« lyder således:

»Alle ansøgere modtager en bekræftelse for modtagelsen. Ansættelsesmyndigheden bistås af et rådgivende udvalg, der gennemgår ansøgningerne med hjælp fra Enheden for Personale, Administration og Budget. Udvalget opstiller en liste over ansøgere, der bør indbydes til en samtale. Det rådgivende udvalg kan anbefale, at antallet af ansøgere, der opfylder betingelserne for at blive indbudt til en samtale, begrænses.

Ombudsmanden kan beslutte kun at indbyde visse ansøgere fra den liste, der anbefales af det rådgivende udvalg, til samtaler. Alle ansøgere oplyses om udvælgelsesprocedurens udfald.«

5 Fristen for modtagelse af ansøgninger var ifølge indkaldelsens punkt 8 fastsat til den 22. marts 2015 kl. 12.00.

6 Det fremgår i øvrigt af indkaldelsens punkt 8, at ansøgningerne skal bestå af:

»a) et udfyldt ansøgningsskema, der downloades fra Ombudsmandens websted […]

b) en skrivelse på engelsk, hvori ansøgeren begrunder sin ansøgning og forklarer, hvorfor han eller hun mener at være i besiddelse af de kvalifikationer, den viden og de egenskaber, der er nødvendige for at bestride stillingen

c) en kopi af ansøgerens CV

d) en kopi af et officielt dokument, der dokumenterer ansøgerens nationalitet

e) kopier af eksamensbeviser (der kræves ikke en bekræftet oversættelse, men det vil blive værdsat, hvis der vedlægges en oversættelse til fransk eller engelsk)

f) dokumentation for ansøgernes erhvervserfaring med nærmere angivelse af start- og sluttidspunkt og det udførte arbejdes præcise karakter med henblik på at godtgøre, at ansøgeren er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige viden som beskrevet i kapitlet om udvælgelseskriterier

g) ansøgerne skal endvidere vedlægge en erklæring om og om muligt dokumentation for deres sprogkundskaber

h) ansøgere, der er tjenestemænd ved andre EU-institutioner, skal (om muligt) vedlægge kopier af de seneste tre års bedømmelsesrapporter

i) en gyldig e-mailadresse, som Ombudsmanden vil benytte til kommunikation.

Ansøgerne kan efterfølgende blive bedt om at indsende originale udgaver af de nævnte dokumenter [jf. litra d), e), f), g) og h)] til kontrolformål.

Ansøgninger, der er ufuldstændige eller (helt eller delvis) indsendes efter ansøgningsfristens udløb, vil ikke komme i betragtning.«

Sagens baggrund

7 Den 19. marts 2015 offentliggjorde Ombudsmanden listen over medlemmerne af det rådgivende udvalg for udvælgelsesprocedure OMB/2/2015, som bestod af følgende medlemmer: A., D., S. og H. Der blev desuden udnævnt en observatør og en sekretær til støtte for dette udvalg.

8 Den 20. marts 2015 sendte sagsøgeren, Costas Popotas, en e-mail med den samlede dokumentation vedrørende hans ansøgning om stillingen som generalsekretær, hvori han præciserede, at hans bedømmelsesrapport for 2014 snart ville foreligge.

9 Ombudsmanden bekræftede modtagelsen af sagsøgerens ansøgning ved e-mail af 24. marts 2015.

10 Den 27. marts 2015 fremsendte sagsøgeren sin seneste bedømmelsesrapport, der var udfærdiget samme dag og vedrørte 2014, og tilføjede, at han ville sætte pris på, at rapporten blev videregivet til det rådgivende udvalg, selv om den var fremsendt efter fristens udløb.

11 Den 9. april 2015 sendte det rådgivende udvalg en e-mail til Ombudsmanden, hvoraf det fremgik, at udvalget havde afsluttet sin vurdering af alle de ansøgninger, som det havde modtaget. Det opstillede i øvrigt en alfabetisk liste over 12 ansøgere, som efter dets opfattelse burde indbydes til en samtale med Ombudsmanden. På denne alfabetiske liste er sagsøgeren opført som nr. 11 og G. som nr. 7.

12 Ved en e-mail af samme dato underrettede Ombudsmanden det rådgivende udvalgs observatør om, at hun havde besluttet kun at indbyde 8 af de 12 ansøgere, som udvalget havde foreslået, herunder G., men ikke sagsøgeren, til en samtale.

13 Ved e-mail af 10. april meddelte lederen af Enheden for Personale, Administration og Budget sagsøgeren, at det rådgivende udvalg til trods for hans betydelige fortrin have besluttet ikke at anbefale ham med henblik på en samtale. Det fremgik også, at sagsøgeren kunne indgive en begrundet anmodning om fornyet behandling af denne afgørelse frem til den 17. april 2015, hvis han var utilfreds med den nævnte afgørelse.

14 Den 17. april 2015 blev der afholdt samtaler med de otte ansøgere, som Ombudsmanden havde udvalgt, og den 22. april 2015 deltog tre af dem i en ny samtale.

15 Den 8. maj 2015 fik sagsøgeren på magasinet *Politicos* websted kendskab til, at Ombudsmanden havde ansat G. som generalsekretær. Det rådgivende udvalg var blevet oplyst om det samme den 4. maj 2015.

16 Den 18. maj 2015 indgav sagsøgeren en begæring til Ombudsmanden om indsigt i de administrative dokumenter i forbindelse med procedure OMB/2/2015, herunder især referater fra det rådgivende udvalg, der blev udnævnt for at bistå ansættelsesmyndigheden, og det forslag, der blev forelagt til vurdering i denne myndighed.

17 Den 26. maj 2015 underrettede Ombudsmanden sagsøgeren om, at det rådgivende udvalg »ikke [havde] udarbejdet noget mødereferat, og at det derfor ikke var muligt at tage stilling til/undersøge en eventuel offentlig indsigt i et sådant dokument«. Med hensyn til sagsøgerens begæring om indsigt i det forslag, der blev forelagt til vurdering i ansættelsesmyndigheden, har Ombudsmanden i øvrigt oplyst, at »det rådgivende udvalg imidlertid ikke [havde] fremlagt et særskilt dokument med et sådant forslag, men [havde] orienteret Ombudsmanden administrativt om sine vurderinger via de i ovennævnte meddelelse af 13. maj 2015 omhandlede parter«.

18 I forlængelse af sagsøgerens begæring om indsigt i visse dokumenter sendte Ombudsmanden den 3. juni 2015 meddelelsen af 13. maj 2015 om udvælgelsesprocedure OMB/2/2015 vedrørende ansættelse af en generalsekretær til sagsøgeren. Denne meddelelse, der blev udfærdiget den 13. maj 2015 af lederen af Enheden for Personale, Administration og Budget og godkendt af Ombudsmanden, opsummerer den udvælgelsesprocedure, der blev fulgt, efter at indkaldelsen var offentliggjort, og indtil det blev besluttet at tilbyde stillingen til G. Meddelelsen ledsages af tre bilag, hvoraf det første vedrører ansøgernes egnethed, det andet vedrører de point, som det rådgivende udvalg tildelte de egnede ansøgere, og det tredje vedrører de point, som det rådgivende udvalg tildelte de otte ansøgere, der havde deltaget i den første samtalerunde.

19 Den 4. juni 2015 bad sagsøgeren Ombudsmanden om at ophæve anonymiteten i forbindelse med hans ansøgning i bilag 2 til meddelelsen af 13. maj 2015.

20 Den 9. juni 2015 underrettede Ombudsmandens tjenestegrene sagsøgeren om, at hans ansøgning havde nr. 51.

21 Den 10. juni 2015 bad sagsøgeren Ombudsmanden om at få indsigt i følgende dokumenter:

– »kopier af [CV'er] for ansøger nr. 3, 7 og 47 (om nødvendigt i anonymiseret form) og for G.

– kriterierne for indbydelse af ansøgere til en samtale som nævnt i bilag 3 [til] Ombudsmandens meddelelse af 13. maj 2015 […]

– kopier af alle de e-mails eller breve (om nødvendigt i anonymiseret form), der blev sendt til ansøger nr. 7 og 47 fra og med den 10. april«.

22 Den 11. juni 2015 oplyste sagsøgeren Ombudsmanden om, at han ikke mente, at de point, som han var blevet tildelt, havde nogen som helst forbindelse med den fremlagte dokumentation.

23 Sagsøgeren anmodede derfor om at »få kendskab til det rådgivende udvalgs specifikke begrundelser for:

– de underkriterier, der [var] blevet anvendt ved bedømmelsen af punkt A, G og H i bilag 2, og navnlig baggrunden for, at visse ansøgere [var] blevet tildelt det maksimale antal point

– de oplysninger i [hans] sagsmappe, der ikke [havde] gjort det muligt at tildele det maksimale antal point for punkt A

– grunden til, at udvalget i betragtning af [hans] samlede og næsten uafbrudte inddragelse i personaleforvaltning, navnlig på tværinstitutionelt plan, ikke [havde] fundet det passende at tildele [ham] det maksimale antal point eller mere end 3,50 for punkt G

– de kriterier, som [var blevet] anvendt på [hans] sag, og som [havde] resulteret i særligt lave pointtal for punkt H, i betragtning af at [han havde] gjort udvalget opmærksom på specifikke it-studier, løbende inddragelse i it-anliggender i forbindelse med de aktiviteter, som [han havde] udøvet, avancerede kurser og publikationer på området samt deltagelse i fremtrædende organisationer på området.«

24 Sagsøgeren tilføjede, at han samtidig havde fremsat begæring INC2015-005124 for at få aktindsigt i Ombudsmandens register.

25 Ved skrivelse af 17. juni 2015, der blev meddelt sagsøgeren ved e-mail af 18. juni 2015, fremsendte Ombudsmanden G.'s CV som svar på sagsøgerens anmodning af 10. juni 2015, men præciserede, at det ikke var muligt at fremsende CV'er for de øvrige ansøgere på grund af deres ret til beskyttelse af personoplysninger. Sagsøgeren modtog desuden den ønskede kopi af korrespondancen med ansøger nr. 7 og nr. 47.

26 Den 26. juni 2015 meddelte Ombudsmandens kontor som svar på sagsøgerens e-mail af 11. juni 2015, at et svar på hans anmodning var ved at blive udarbejdet, og at han ville modtage det snarest muligt.

27 Sagsøgeren underrettede Ombudsmanden om, at han som udgangspunkt ville afvente svaret frem til den 10. juli 2015.

28 Den 10. juli 2015 indgav sagsøgeren en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, for at sikre sin ret. Sagsøgeren fandt for det første, at proceduren var kendetegnet ved mangler og uoverensstemmelser, hvilket tydede på, at der forelå procedurefordrejning, især fordi han til forskel fra ansøger nr. 47, med hvem han delte niendepladsen, ikke var blevet indbudt til en mundtlig samtale, hvilket der ikke blev givet en objektiv begrundelse for, og for det andet, at der var begået fejl i forbindelse med bedømmelsen af hans kvalifikationer i forbindelse med punkt »G. Kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende menneskelige ressourcer« og »H. Kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende informationsteknologi«, henset til de oplysninger, som han havde

angivet i sin ansøgning og i det vedlagte CV. Han anmodede som følge heraf ansættelsesmyndigheden om at annullere de trin i udvælgelsesproceduren, der fulgte efter meddelelsen af 13. maj 2015, og navnlig udnævnelsen af G. til stillingen som generalsekretær ved Ombudsmandens kontor, og om at yde ham en erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som han havde lidt.

29 Den 17. juli 2015 bekræftede Ombudsmandens kontor, at den havde modtaget denne klage.

30 Den 21. september 2015 anmodede sagsøgeren om en kopi af afgørelsen om udnævnelse af G., hvilken han modtog ved e-mail af 5. oktober 2015.

31 Den 14. oktober 2015 indgav sagsøgeren en ny klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvori han fastholdt de klagepunkter, som han havde formuleret i sin første klage (jf. præmis 28 ovenfor). Han tilføjede imidlertid for det første, at der var blevet taget hensyn til andre forhold end de oplyste ved bedømmelsen af den ansøger, der i sidste ende blev valgt, hvilket var i strid med ligebehandlingsprincippet, og for det andet, at udvælgelsesproceduren overordnet set var uforenelig med de standarder for god forvaltningsskik, der burde følges af en institution som Ombudsmanden. Han anmodede som følge heraf om, at de trin i udvælgelsesproceduren, der fulgte efter meddelelsen af 13. maj 2015, og navnlig udnævnelsen af G. til stillingen som generalsekretær ved Ombudsmandens kontor ved Ombudsmandens afgørelse af 16. juli 2015, blev annulleret. Han fastholdt i øvrigt sit krav om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som han havde lidt.

32 Ved afgørelse af 9. november 2015 (herefter »den anfægtede afgørelse«) underrettede Ombudsmanden sagsøgeren om, at hans klager af 10. juli og 14. oktober 2015 var blevet afslået.

Retsforhandlingerne og parternes påstande

33 Sagsøgeren har anlagt den foreliggende sag ved stævning indleveret til Personalerettens Justitskontor den 17. februar 2016.

34 Ombudsmanden har den 26. juni 2016 indleveret et svarskrift til Personalerettens Justitskontor.

35 I henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/1192 af 6. juli 2016 om overførsel til Retten af kompetencen til som første instans at afgøre tvister mellem Den Europæiske Union og dens ansatte (EUT 2016, L 200, s. 137) er denne sag blevet overført til Retten i den stand, som den befandt sig i den 31. august 2016. Sagen er blevet registreret under sagsnummer T-581/16 og er blevet henvist til Ottende Afdeling.

36 Sagsøgeren har indgivet en replik til Rettens Justitskontor den 3. januar 2017, og Ombudsmanden har indgivet en duplik den 16. marts 2017.

37 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 7. april 2017 har sagsøgeren i medfør af artikel 85, stk. 4, i Rettens procesreglement anmodet Retten om at træffe bestemmelse om, at bilag D 1 udtages af sagsakterne, og at der ikke tages hensyn til Ombudsmandens argumenter herom.

38 Efter forslag fra den refererende dommer har Retten (Ottende Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglementets artikel 89 stillet sagsøgeren et skriftligt spørgsmål, som han har besvaret inden for den fastsatte frist.

39 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Annullation af den anfægtede afgørelse, hvorved Ombudsmanden afslog hans administrative klager.

– Annullation af afgørelsen af 10. april 2015, hvorved han ikke blev indbudt til en samtale, og af afgørelsen af 16. juli 2015 om udnævnelse af G. til stillingen som generalsekretær ved Ombudsmandens kontor.

– Ombudsmanden tilpligtes at betale ham et beløb på 112 472,64 EUR i erstatning for det økonomiske tab, som han har lidt.

– Ombudsmanden tilpligtes at betale ham et beløb på 30 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som han har lidt.

– Ombudsmanden tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

40 Ombudsmanden har nedlagt følgende påstande:

– Sagen afvises delvis.

– Ombudsmanden frifindes i det hele.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

41 Sagsøgeren afgav under retsmødet en foreløbig erklæring om, at han havde til hensigt at begrænse størrelsen af sit krav vedrørende det økonomiske tab, og at han ikke længere ville kræve betaling af beløbet på 112 472,64 EUR. Han præciserede, at det økonomiske tab, som han mente at have lidt, vedrørte en fortabt mulighed, og anmodede derfor Retten om at fastsætte et samlet beløb efter ret og billighed, hvilket Retten noterede i retsmøderapporten.

Retlige bemærkninger

A. Formaliteten

42 Ombudsmanden har ikke nedlagt nogen formel afvisningspåstand, men fremsat en række formalitetsindsigelser over for visse anbringender, som sagsøgeren har fremsat.

43 Ombudsmanden har for det første gjort gældende, at overensstemmelsesreglen, som kræver, at et anbringende, der fremsættes for Unionens retsinstanser, allerede er blevet fremført under den administrative procedure, ikke er blevet overholdt. De klagepunkter, der er fremsat over for dels oplysninger i meddelelsen af 13. maj 2015, som blev sendt til sagsøgeren den 3. juni 2015, dels G.'s CV, som blev sendt til sagsøgeren den 18. juni 2015, skulle således allerede have været fremsat under denne procedure. Ifølge Ombudsmanden kan de klagepunkter, der kunne have været fremsat, inden den foreliggende sag blev anlagt, derfor ikke antages til realitetsbehandling.

44 Det bemærkes herved, at det fremgår af vedtægtens artikel 91, stk. 2, at en klage kun kan antages til påkendelse ved Den Europæiske Unions Domstol, når der i forvejen er indbragt en klage for ansættelsesmyndigheden.

45 Reglen om, at der skal være overensstemmelse mellem klagen som omhandlet i vedtægtens artikel 91, stk. 2, og den efterfølgende stævning indebærer – idet søgsmålet ellers kan afvises – at et anbringende, der fremsættes for Unionens retsinstanser, allerede er blevet fremført under den administrative procedure, således at ansættelsesmyndigheden har været i stand til at gøre sig bekendt med de klagepunkter, som den pågældende fremfører mod den anfægtede afgørelse (jf. dom af 25.10.2013, Kommissionen mod Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, præmis 71 og den deri nævnte retspraksis).

46 Denne regel er begrundet i selve formålet med den administrative klageprocedure, som er at gøre det muligt at bilægge tvister mellem tjenestemænd og administrationen i mindelighed (jf. dom af 25.10.2013, Kommissionen mod Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).

47 Det fremgår ifølge fast retspraksis heraf, at de påstande, som nedlægges for Unionens retsinstanser i tjenestemandssager, kun kan vedrøre indsigelser, der hviler på samme grundlag som de i klagen anførte, hvorved præciseres, at disse indsigelser dog kan uddybes for Unionens retsinstanser ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis er anført i klagen, men som står i nøje forbindelse hermed (jf. dom af 25.10.2013, Kommissionen mod Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, præmis 73 og den deri nævnte retspraksis).

48 Ombudsmanden har for det første anført, at en del af det første anbringende, der – som sagsøgeren præciserede under retsmødet som svar på Rettens spørgsmål herom – vedrører tilsidesættelsen af udvælgelsesproceduren, bør afvises. Ifølge Ombudsmanden kan sagsøgeren således ikke længere anfægte den omstændighed, at ansøgerne blev vurderet ud fra visse udvælgelseskriterier i fasen forud for samtalerne, at der blev iværksat to samtalerunder og anvendt seks kriterier med tilhørende vægtningsfaktorer ved vurderingen af samtalerne, og at ansøgernes sprogkundskaber ikke blev vurderet i overensstemmelse med indkaldelsen. Ombudsmanden har således gjort gældende, at sagsøgeren på det tidspunkt, hvor han indgav den første klage, havde fuldt kendskab til følgende omstændigheder:

– »Der [blev] anvendt otte udvælgelseskriterier i fasen forud for samtalerne.

– [Sagsøgeren] blev vurderet ud fra disse kriterier.

– Vurderingen resulterede i, at [sagsøgeren] blev udelukket fra de efterfølgende faser i udvælgelsesproceduren.

– Der blev afholdt to samtalerunder.

– Der blev anvendt seks kriterier ved vurderingen af samtalerne.

– Der blev anvendt vægtningsfaktorer både i fasen forud for samtalerne og i samtalefasen.

– Sprogkundskaberne blev vurderet under samtalerne.

– Den ansøger, der blev valgt til stillingen, beherskede sprogene engelsk, fransk og tysk.«

49 Det bør i denne forbindelse bemærkes, at sagsøgeren i forbindelse med den første klage præciserede, at proceduren var kendetegnet ved mangler og uoverensstemmelser, hvilket tydede på, at udvælgelsesproceduren ikke var blevet overholdt, og eksempelvis henviste til, at han til forskel fra ansøger nr. 47, som han var på niveau med, ikke var blevet indbudt til en mundtlig samtale. Sagsøgeren tilføjede i forbindelse med den anden klage, at der var blevet taget hensyn til andre forhold end de oplyste ved bedømmelsen af den ansøger, der i sidste ende blev valgt, hvilket var i strid med ligebehandlingsprincippet.

50 Det må konstateres, at de mangler og uoverensstemmelser, som sagsøgeren har gjort gældende, præcis og nødvendigvis omfatter alle de klagepunkter, som han har fremsat i forbindelse med sit første anbringende, som alle vedrører tilsidesættelsen af udvælgelsesproceduren, og som Ombudsmanden har henvist til (jf. præmis 48 ovenfor). Det følger heraf, at disse klagepunkter, selv om de ikke fremgår udtrykkeligt af sagsøgerens første klage, er forbundet med indsigelsen om tilsidesættelse af udvælgelsesproceduren og dermed ikke, som Ombudsmanden hævder, udgør et »underanbringende«, men argumenter til støtte for det anbringende, der allerede er fremsat.

51 Den første formalitetsindsigelse må som følge heraf forkastes.

52 Ombudsmanden har for det andet anført, at »underanbringendet« om, at der i forbindelse med udvælgelseskriterierne blev anvendt vægtningsfaktorer, som ikke var fastsat i indkaldelsen, må afvises.

53 Det må endnu en gang konstateres, at dette klagepunkt ubestrideligt vedrører anbringendet om tilsidesættelse af udvælgelsesproceduren, da det foreholdes Ombudsmanden, at hun ikke rettede sig efter de udvælgelseskriterier, som hun selv havde fastsat. Det kan derfor heller ikke kvalificeres som et »underanbringende«, hvilket vil være meget uhensigtsmæssigt.

54 Den anden formalitetsindsigelse må som følge heraf også forkastes.

55 Ombudsmanden har for det tredje anført, at klagepunktet om, at der blev taget hensyn til et kriterium vedrørende »helhedsindtrykket«, bør afvises, da sagsøgeren har haft kendskab til dette kriterium siden den 3. juni 2015 og derfor kunne have fremsat denne indsigelse i forbindelse med sin klage.

56 Sagsøgeren har således gjort gældende, at »helhedsindtrykket« ikke var et af de kriterier, der var nævnt i indkaldelsen.

57 Det skal imidlertid bemærkes, at sagsøgeren i den anden klage af 14. oktober 2015 netop foreholdt Ombudsmanden, at hun tog hensyn til andre forhold end de oplyste ved bedømmelsen. Det følger heraf, at sagsøgeren ved at foreholde Ombudsmanden, at hun tog hensyn til kriteriet om »helhedsindtrykket«, blot har uddybet det anbringende, som han allerede nævnte i forbindelse med sin anden klage. Det er derfor åbenbart, at Ombudsmanden ikke med rette kan gøre gældende, at dette klagepunkt ikke blev fremsat i forbindelse med den administrative procedure.

58 Den tredje formalitetsindsigelse må forkastes.

59 Hvad for det andet angår klagepunkterne om de fejl, som skulle være begået i de efterfølgende faser af udvælgelsesproceduren, og som ikke var forbundet med sagsøgerens situation, må det konstateres, at disse klagepunkter ikke skal afvises som anført af Ombudsmanden, men kan være irrelevante, hvilket vil blive undersøgt ved gennemgangen af de materielle anbringender.

60 For det tredje har Ombudsmanden fremsat en formalitetsindsigelse om, at sagsøgeren fik mulighed for at indgive en begrundet anmodning til det rådgivende udvalg og Ombudsmanden inden den 17. april 2015, således at de kunne behandle hans ansøgning på ny, at han blev informeret udtrykkeligt om denne mulighed, men at han ikke benyttede sig af den, selv om han havde en berettiget interesse heri. En sådan fornyet behandling var ikke formålsløs, eftersom andre ansøgere anmodede herom, dog uden at få annulleret deres afslag.

61 Det bemærkes herved, at sagsøgeren ved e-mail af 10. april 2015 blev oplyst om, at det rådgivende udvalg ikke havde anbefalet ham med henblik på en samtale.

62 Det rådgivende udvalg tilføjede ganske rigtigt, at sagsøgeren kunne indgive en begrundet anmodning om fornyet behandling af ansøgningen inden den 17. april 2015, hvis han var utilfreds med denne afgørelse.

63 Det fremgår af retspraksis, at når en part, hvis ansøgning om adgang til en udvælgelsesprøve inden for Unionen er blevet afvist, anmoder om fornyet behandling af denne afgørelse på grundlag af en konkret bindende administrativ bestemmelse, er det den afgørelse, udvælgelseskomitéen har truffet efter den fornyede behandling, der er den bebyrdende akt som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, eller i givet fald vedtægtens artikel 91, stk. 1. Det er ligeledes denne afgørelse, som er truffet efter fornyet behandling, der får klage- og søgsmålsfristen til at løbe, uden at det er nødvendigt at vurdere, om

afgørelsen i et sådant tilfælde muligvis kan anses for en rent bekræftende akt (dom af 23.1.2002, Gonçalves mod Parlamentet, T-386/00, EU:T:2002:12, præmis 39, og af 7.6.2005, Cavallaro mod Kommissionen, T-375/02, EU:T:2005:199, præmis 58).

64 Denne mulighed for at anmode om fornyet behandling af et afslag på en ansøgning kan imidlertid ikke fortolkes således, at en sag, der er anlagt til prøvelse af et afslag på en klage, må afvises, hvis der ikke er indgivet en forudgående anmodning om fornyet behandling. Det er således ikke en betingelse for, at sagen kan antages til realitetsbehandling, at der foreligger en forudgående anmodning om fornyet behandling, hvilket i øvrigt fremgår af indholdet af e-mailen af 10. april 2015, hvori det udtrykkeligt er nævnt, at sagsøgeren har mulighed for at indgive en begrundet anmodning om fornyet behandling.

65 Denne formalitetsindsigelse må som følge heraf også forkastes.

66 Hvad for det fjerde angår de formalitetsindsigelser, som Ombudsmanden har formuleret i sin duplik og navnlig i bilag D 1, og som ikke indgik i svarskriftet, er det klart, at de må afvises, eftersom de blev fremsat i duplikken, selv om de kunne have været fremsat i svarskriftet, og der ikke er tale om ufravigelige procesforudsætninger. Ombudsmanden har ikke gjort gældende, at det ikke var muligt at fremsætte disse formalitetsindsigelser i duplikken på grund af oplysninger, som hun modtog, efter at sagsøgeren havde indgivet replikken.

67 Det følger heraf, at alle Ombudsmandens formalitetsindsigelser må forkastes.

B. Realiteten

1. Annullationspåstanden

68 Sagsøgeren har fremsat fire anbringender til støtte for søgsmålet. Det første anbringende vedrører en fordrejning af udvælgelsesproceduren, det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn, det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, og det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

69 Det bør præciseres, at sagsøgerens påstande vil blive undersøgt samlet, da det fremgår af de anbringender, som han har gjort gældende, at han ikke har foretaget nogen sondring på dette punkt.

a) Det første anbringende om fordrejning af udvælgelsesproceduren

70 Sagsøgeren har fremsat fire klagepunkter til støtte for det første anbringende. Han hævder, at Ombudsmanden 1) ikke tog hensyn til de kriterier, der var fastsat i indkaldelsen, i forbindelse med vurderingen af ansøgerne, 2) vurderede udvælgelseskriterierne ved hjælp af koefficienter, der ikke var fastsat i indkaldelsen, 3) baserede vurderingen på kriterier, der ikke var fastsat i indkaldelsen, og 4) erkendte, at hun ikke havde taget hensyn til udtalelsen fra det rådgivende udvalg, som hun selv havde nedsat i indkaldelsen, og at hun havde begået uregelmæssigheder i forbindelse med vurderingen af sagsøgeren.

71 Det må indledningsvis konstateres, at det første anbringende vedrørende en »fordrejning af udvælgelsesproceduren« – hvilket sagsøgeren indrømmede under retsmødet som svar på et spørgsmål fra Retten – skal forstås således, at det vedrører en »tilsidesættelse af udvælgelsesproceduren«, hvilket blev noteret i retsmøderapporten. Ombudsmanden svarede i øvrigt på sagsøgerens første anbringende på denne baggrund og fremsatte derfor ingen bemærkninger om denne omkvalificering fra Rettens side under retsmødet.

1) Det første og det andet klagepunkt om, at Ombudsmanden dels ikke tog hensyn til de kriterier, der var fastsat i indkaldelsen, i forbindelse med vurderingen af ansøgerne, dels vurderede udvælgelseskriterierne ved hjælp af koefficienter, der ikke var fastsat i indkaldelsen

72 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at selv om der i indkaldelsens punkt 6 var angivet 12 kriterier (jf. præmis 3 ovenfor), var det kun de 8 første kriterier, der blev taget hensyn til. Ombudsmanden tilsidesatte således indkaldelsen ved kun at tage 8 af de nævnte 12 kriterier i betragtning. Ombudsmanden anvendte i øvrigt en vægtningskoefficient, som ikke var fastsat i indkaldelsen, for hvert af disse kriterier.

73 Det bemærkes, at Ombudsmanden ifølge fast retspraksis er forpligtet til at rette sig efter den indkaldelse, som hun har udarbejdet, eftersom denne indkaldelse indeholder betingelserne for at få adgang til den pågældende stilling. Formålet med en indkaldelse af interessetilkendegivelser er således dels at informere de interesserede så nøjagtigt som muligt om betingelserne for at kunne bestride den stilling, der skal besættes, for at gøre det muligt for dem at bedømme, om det har noget formål for dem at indgive en ansøgning, dels at fastlægge den retlige ramme, i forhold til hvilken institutionen har til hensigt at gennemføre sammenligningen af ansøgernes fortjenester. Ombudsmanden overholder ikke denne retlige ramme, hvis hun tager hensyn til andre betingelser end dem, der er anført i indkaldelsen, i forbindelse med undersøgelsen af ansøgningerne (jf. i denne retning dom af 11.2.1999, Leite Mateus mod Kommissionen, T-21/98, EU:T:1999:28, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

74 Det skal herved bemærkes, at alle de 12 kriterier, der skulle tages i betragtning (jf. præmis 3 ovenfor), var nævnt i indkaldelsen, og at det hverken fremgik, hvilken koefficient der skulle anvendes ved vægtningen af hvert af disse kriterier, eller i hvilken fase disse kriterier skulle tages i betragtning.

75 Ombudsmanden råder imidlertid over et vidt skøn i forbindelse med sit arbejde. Når der som i det foreliggende tilfælde ikke er fastsat præcise bedømmelseskriterier i indkaldelsen, kan Ombudsmanden som følge heraf fastsætte sådanne kriterier eller bestemme, på hvilket trin kriterierne skal tages i betragtning, hvis dette ikke fremgår af indkaldelsen (jf. i denne retning dom af 26.2.1981, Authié mod Kommissionen, 34/80, EU:C:1981:57, præmis 14, af 13.12.1990, Gonzalez Holguera mod Parlamentet, T-115/89, EU:T:1990:84, præmis 53, og af 14.7.1995, Pimley-Smith mod Kommissionen, T-291/94, EU:T:1995:142, præmis 48).

76 Det er i denne forbindelse ubestridt, at det rådgivende udvalg og Ombudsmanden i den anden fase, hvor det kun var CV'erne, der blev set på, vurderede ansøgningerne ud fra følgende otte kriterier:

– »erfaring fra samarbejde med eller arbejde i en eller et af EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer eller fra samarbejde med eller arbejde i en national ombudsmandsinstitution eller et lignende organ

– indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning

– omfattende erfaring og dokumenterbar succes med ledelse på et område, der er relateret til kontorets aktiviteter

– indgående forståelse for den rolle, som en ombudsmand spiller i den offentlige forvaltning

– dokumenteret erfaring med iværksættelse af en strategiændring

– kendskab til budgetstyring og -planlægning

– kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende menneskelige ressourcer

– kendskab til moderne strategier og metoder vedrørende informationsteknologi«.

77 De sidste fire kriterier, der er nævnt i præmis 3 ovenfor, blev derimod ikke taget i betragtning i den anden fase, men i den tredje fase, dvs. under samtalerne med de udvalgte ansøgere.

78 Sagsøgerens klagepunkt om, at Ombudsmanden ikke rettede sig efter indkaldelsen, eftersom der kun blev taget hensyn til otte kriterier, da ansøgningerne blev gennemgået på grundlag af ansøgernes CV'er, kan ikke tiltrædes.

79 Som det fremgår af meddelelsen af 13. maj 2015 og af den anfægtede afgørelse, blev alle de kriterier, der var nævnt i indkaldelsen, således taget i betragtning i forbindelse med udvælgelsesproceduren, og der ikke blev taget hensyn til andre kriterier end dem, der var nævnt i indkaldelsen, under denne procedure.

80 Den omstændighed, at Ombudsmanden tog de første otte kriterier, der er anført i præmis 3 ovenfor, i betragtning i den anden fase og de sidste fire kriterier i betragtning i forbindelse med samtalerne, henhører under hendes skøn, og Ombudsmanden kunne derfor frit vælge, på hvilket trin disse kriterier skulle tages i betragtning, når dette ikke fremgik af indkaldelsen.

81 Det må i øvrigt konstateres, at de sidste fire kriterier, dvs. »fremragende evner til at kommunikere og netværke med samt motivere personale«, »klar opbakning til et EU, der lytter til borgerne«, »klar opbakning til Ombudsmandens vision og strategi« og »[at kunne] kommunikere effektivt på engelsk og fransk[, idet] [k]endskab til andre officielle EU-sprog vil være en fordel«, er kriterier, som det vil være naturligt at tage i brug under samtaler.

82 Det er således i forbindelse med samtaler, at Ombudsmanden ud fra de spørgsmål, der stilles, og ansøgernes besvarelse af dem, kan danne sig en mening om, hvorvidt de bakker op om et EU, der lytter til borgerne, eller om Ombudsmandens vision og strategi, og hvor gode de er til at kommunikere på engelsk, fransk eller et hvilket som helst andet EU-sprog.

83 Hvad angår sagsøgerens klagepunkt om den vægtingskoefficient, der blev anvendt for de forskellige kriterier, hvor der blev givet op til 10 point for de fem første kriterier og op til 5 point for de tre sidste, må det i øvrigt konstateres, at Ombudsmanden i mangel af oplysninger herom i indkaldelsen frit kunne fastsætte forskellige vægtningskoefficienter for disse kriterier i medfør af det vide skøn, som hun indrømmes i retspraksis (dom af 16.5.2013, Canga Fano mod Rådet, T-281/11 P, EU:T:2013:252, præmis 123; jf. i denne retning også dom af 19.4.1988, Santarelli mod Kommissionen, 149/86, EU:C:1988:179, præmis 10).

84 Det følger heraf, at sagsøgeren ikke har fremlagt beviser eller indicier, som godtgør, at Ombudsmanden har haft til hensigt bevidst at favorisere G.'s ansøgning frem for hans (jf. i denne retning dom af 25.5.2000, Elkaïm og Mazuel mod Kommissionen, T-173/99, EU:T:2000:142, præmis 121).

85 Det første og det andet klagepunkt må som følge heraf forkastes.

2) Det tredje klagepunkt om, at Ombudsmanden baserede vurderingen på kriterier, der ikke var fastsat i indkaldelsen

86 Sagsøgeren har for det første foreholdt Ombudsmanden, at hun bad de ansøgere, der deltog i den anden samtalerunde, om at fremlægge personlige anbefalinger, når dette krav ikke var nævnt blandt udvælgelseskriterierne.

87 Hertil skal det blot konstateres, at dette klagepunkt er irrelevant, eftersom sagsøgerens ansøgning blev afvist forud for samtalefasen, og at det derfor ikke kunne medføre nogen skade for ham, hvis der blev taget hensyn til anbefalinger. Som Ombudsmanden præciserede under retsmødet som svar på et spørgsmål fra Retten, blev dette krav i øvrigt først formuleret over for ansøgeren G. efter ansættelsesprocedurens afslutning.

88 Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at sagsøgeren selv angav navne på personer, der kunne anbefale ham til stillingen, i sit CV.

89 Sagsøgeren har for det andet foreholdt Ombudsmanden, at hun lagde særlig vægt på ansøgere, som havde arbejdet i institutioner, der var i hyppig kontakt med Ombudsmanden, selv om dette kriterium ikke er nævnt i indkaldelsen.

90 Ombudsmanden skrev således følgende i den anfægtede afgørelse:

»Jeg har også lagt særlig vægt på ansøgere, som har arbejdet i institutioner, der er i hyppig kontakt med Ombudsmandens institution. De har langt mindre erfaring med Den Europæiske Ombudsmand, end de øvrige ansøgere havde.«

91 Sagsøgeren har i denne forbindelse ret i, at kriteriet om »hyppig kontakt med Ombudsmanden« ikke som sådan er nævnt blandt kriterierne i indkaldelsen.

92 Det må imidlertid konstateres, at dette kriterium kan henføres til kriteriet om »indgående forståelse for den rolle, som en ombudsmand spiller i den offentlige forvaltning«, hvilket Ombudsmanden har bekræftet i sit svar på et spørgsmål fra Retten.

93 Det er således klart, at en person, som har været i hyppig faglig kontakt med Ombudsmanden, vil have et bedre kendskab til de opgaver og problematikker, der kendetegner dette embede, end en person, som har arbejdet i en EU-institution eller et EU-organ, der har haft en mere beskeden eller slet ingen faglig kontakt med Ombudsmanden.

94 Sagsøgeren har imidlertid ikke formået at godtgøre, at han havde været i hyppig kontakt med Ombudsmanden i forbindelse med sine aktiviteter i Den Europæiske Unions Domstol.

95 Han har blot eksempelvis henvist til tre sager, som han fik kendskab til, da han var referendar. Ud over at kendskabet til visse sager ikke godtgør, at han har været i hyppig kontakt med Ombudsmanden, skal det i øvrigt også bemærkes, at den første af disse sager gav anledning til kendelse af 4. juni 2015, Mirelta Ingatlanhasznosító mod Kommissionen og Ombudsmanden (C-576/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:370), hvorefter det var åbenbart, at appellen delvis var ugrundet og delvis måtte afvises, uden at appellen blev forkyndt for Ombudsmanden. Med hensyn til sager påkendt af Retten, dvs. de sager, der gav anledning til dom af 24. september 2008, M mod Ombudsmanden (T-412/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:397), og kendelse af 5. september 2006, O'Loughlin mod Ombudsmanden og Irland (T-144/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2006:237), stammer de fra Retten, hvor sagsøgeren ikke fungerede som referendar. Den sag, der gav anledning til kendelse af 5. september 2006, O'Loughlin mod Ombudsmanden og Irland (T-144/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2006:237), blev under alle omstændigheder heller ikke forkyndt for Ombudsmanden, eftersom Retten fandt det åbenbart, at sagen måtte afvises, og at den savnede kompetence. Det må i øvrigt konstateres, at selv om en person arbejder med sager, som vedrører Ombudsmanden, er det ikke ensbetydende med, at den pågældende har »hyppig kontakt« med sidstnævnte.

96 Ombudsmanden tilsidesatte derfor ikke udvælgelsesproceduren ved at tage i betragtning, at ansøgerne havde arbejdet i institutioner, der var i hyppig kontakt med hende.

97 Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at Ombudsmanden i den anfægtede afgørelse vurderede ansøgere, der havde haft stillinger i den øverste ledelse, mere favorabelt end ansøgere, der havde haft stillinger på et lavere ledelsesniveau.

98 Sagsøgeren har foreholdt Ombudsmanden, at hun i den anfægtede afgørelse angav følgende:

»Jeg har lagt særlig vægt på ansøgere, der har haft stillinger i den øverste ledelse, frem for ansøgere, der har haft stillinger på et lavere ledelsesniveau. De har været leder af en enhed, hvorimod nogle af de øvrige ansøgere har været direktører.«

99 Det er i denne forbindelse ubestridt, at stillingen som generalsekretær for Ombudsmanden, som er den højeste lederstilling på Ombudsmandens kontor, kræver lederevner, og at det derfor ikke – som Ombudsmanden har gjort gældende – var forkert at foretrække ansøgere, som tidligere havde haft stillinger i den øverste ledelse.

100 Det fremgår under alle omstændigheder af G.'s CV, at hun også var leder af en enhed og dermed ikke udøvede lederfunktioner, hvilket viste, at dette kriterium ikke var altafgørende, men indgik i vurderingen af ansøgerne.

101 Ombudsmanden tilsidesatte derfor heller ikke udvælgelsesproceduren ved at tage i betragtning, at ansøgerne havde haft stillinger i den øverste ledelse.

102 Sagsøgeren har for det fjerde klandret Ombudsmanden for, at hun i forbindelse med samtalerne tog hensyn til kriteriet om »helhedsindtrykket«, som ikke er nævnt i indkaldelsen.

103 Det må herved konstateres, at dette klagepunkt er irrelevant, eftersom sagsøgerens ansøgning blev afvist forud for samtalefasen, og at det derfor ikke kunne medføre nogen skade for ham, hvis der alene i samtalefasen blev taget hensyn til »helhedsindtrykket«.

104 Dette kriterium skal under alle omstændigheder betragtes som en sammenfatning af, hvordan ansøgerne klarede sig i forhold til de øvrige kriterier, og ikke som et nyt eller uafhængigt kriterium.

105 Det følger heraf, at det tredje klagepunkt må forkastes i det hele som delvis irrelevant og delvis ugrundet.

3) Det fjerde klagepunkt om, at Ombudsmanden erkendte, at hun ikke havde taget hensyn til udtalelsen fra det rådgivende udvalg, som hun selv havde nedsat i indkaldelsen, og at hun havde begået uregelmæssigheder i forbindelse med vurderingen af sagsøgeren

106 Sagsøgeren har klandret Ombudsmanden for, at hun for det første ikke havde taget hensyn til udtalelsen fra det rådgivende udvalg, som hun selv havde oprettet, eftersom hun ikke var bekendt med udvalgets rangordning af ansøgerne, på det tidspunkt hvor hun indbød otte af dem til samtaler, hvilket indebar, at hun tilsidesatte sin forpligtelse til at tage hensyn til denne udtalelse, og at hun for det andet havde begået uregelmæssigheder i forbindelse med sin vurdering af sagsøgeren.

107 Ombudsmanden skrev således følgende i den anfægtede afgørelse:

»Via min kabinetschef sendte [det rådgivende udvalg] mig dernæst en alfabetisk liste over de 12 bedste ansøgninger […] På grundlag af ansøgningerne og de samme otte kriterier, som [det rådgivende udvalg] havde anvendt, udvalgte jeg selv de otte ansøgere, der skulle indbydes til en samtale den 17. april 2015, hvorefter jeg meddelte mit valg i svaret på en e-mail fra min kabinetschef. Jeg valgte kun at indbyde otte ansøgere, fordi jeg efter at have vurderet ansøgningerne måtte konkludere, at de øvrige ansøgere på listen ikke var i besiddelse af de kvalifikationer, der krævedes for at blive ansat i den ledige stilling.

Jeg vil gerne understrege, at min sammenlignende vurdering ikke var baseret på [det rådgivende udvalgs] rangordning og pointgivning. Jeg mente ikke, at jeg var bundet af denne rangordning, da jeg udvalgte de ansøgere, som jeg ønskede en samtale med.«

108 Det fremgår således klart af dette svar, at Ombudsmanden baserede sig på sine egne bedømmelser af de 12 ansøgere, som det rådgivende udvalg havde foreslået på den alfabetiske liste, og ikke på de point, som dette udvalg havde tildelt hver af disse 12 ansøgere, eller på den rangordning, som udvalget havde foretaget.

109 Ombudsmanden har i svarskriftet anført, at hun »faktisk« handlede i overensstemmelse med det rådgivende udvalgs udtalelse, og præciseret, at hun ikke havde »foretaget sit valg blot ved at godkende en liste, der var baseret på fortjeneste«.

110 Det bemærkes herved, at en institution, et organ, et kontor eller et agentur med nedsættelsen af et internt rådgivende udvalg, som ikke er omtalt i vedtægten, og som skal høres om ansøgernes kvalifikationer og egnethed ved besættelsen af forskellige stillinger, har ønsket som ansættelsesmyndighed at skaffe sig et bedre grundlag for sammenligningen af ansøgernes fortjenester. Det følger heraf, at det rådgivende udvalgs udtalelse i form af en anbefaling med henblik på en samtale, for så vidt som dette udvalg faktisk fremsætter en sådan anbefaling, skal indgå i de oplysninger, som ansættelsesmyndigheden lægger til grund for sin egen bedømmelse af tjenestemændenes fortjenester, selv om den vælger ikke at følge den (jf. i denne retning dom af 9.7.1987, Hochbaum og Rawes mod Kommissionen, 44/85, 77/85, 294/85 og 295/85, EU:C:1987:348, præmis 16 og 17, af 30.1.1992, Schönherr mod ØSU, T-25/90, EU:T:1992:8, præmis 27 og 28, og af 18.9.2003, Pappas mod Regionsudvalget, T-73/01, EU:T:2003:237, præmis 60).

111 Under retsmødet erkendte Ombudsmanden som svar på et spørgsmål fra Retten, at det rådgivende udvalg i modstrid med oplysningerne i e-mailen af 10. april 2015, hvori det blev meddelt sagsøgeren, at det rådgivende udvalg havde besluttet ikke at anbefale ham med henblik på en samtale, havde udvalgt 12 ansøgere, heriblandt sagsøgeren, med henblik på en samtale. Ombudsmanden har tilføjet, at det var hende selv, der besluttede kun at indbyde 8 af disse 12 ansøgere, heriblandt G., men ikke sagsøgeren, til samtaler. Ombudsmanden har imidlertid præciseret, at der var tale om en forsømmelse.

112 Det er ubestridt, at det i det foreliggende tilfælde fremgik af indkaldelsens punkt 7, at Ombudsmanden skulle bistås af et rådgivende udvalg, som opstillede en liste over ansøgere, der skulle indbydes til en samtale, og som kunne anbefale, at antallet af ansøgere, der opfyldte betingelserne for at blive indbudt til denne samtale, blev begrænset. Det fremgik ligeledes, at Ombudsmanden kunne beslutte kun at indbyde visse ansøgere fra den liste, der blev anbefalet af det rådgivende udvalg, til samtaler.

113 Det er også ubestridt, at Ombudsmanden i det foreliggende tilfælde indbød 8 af de 12 ansøgere, som det rådgivende udvalg havde foreslået, til en samtale, men at hun på daværende tidspunkt ikke havde kendskab til de point og fortjenester, som udvalget havde fastsat for de enkelte ansøgere, eftersom hun kun var i besiddelse af den alfabetiske liste over disse ansøgere. Det fremgår imidlertid af de faktiske omstændigheder, at Ombudsmanden indbød de samme syv første ansøgere, som det rådgivende udvalg havde anbefalet. Den ottende ansøger, som Ombudsmanden indbød, var imidlertid placeret på niendepladsen sammen med sagsøgeren. Den ottende ansøger, der var opført på det rådgivende udvalgs liste baseret på fortjeneste, blev ikke indbudt til nogen samtale, og det gjorde sagsøgeren heller ikke.

114 Det følger heraf, at Ombudsmanden rettede sig efter det rådgivende udvalgs udtalelse, for så vidt som hun kun indbød ansøgere til samtaler, som udvalget havde foreslået på den alfabetiske liste, der blev sendt til hende den 9. april 2015. Ombudsmanden rettede sig imidlertid ikke efter det rådgivende udvalgs udtalelse, for så vidt som hun ikke indbød den ottende ansøger vurderet efter fortjeneste fra det rådgivende udvalgs liste, men indbød den niende ansøger på denne liste.

115 Det må for det første konstateres, at Ombudsmanden har oplyst, at hun først blev bekendt med rangordningen efter at have indbudt de otte ansøgere, som hun havde udvalgt, til en samtale. Dette er ikke blevet bestridt af sagsøgeren, da Ombudsmanden kun indbød ansøgere til samtaler, som var opført på den liste, der var opstillet af det rådgivende udvalg. Ombudsmanden undlod således ikke at følge den alfabetiske liste.

116 Det skal for det andet bemærkes, at Ombudsmanden selv har anført, at hun ikke kunne nøjes med at godkende en liste, der var baseret på fortjeneste.

117 Det skal derfor undersøges, om Ombudsmanden under de foreliggende omstændigheder begik en fejl, der kunne ugyldiggøre proceduren og være til skade for sagsøgeren, ved ikke at følge den rangordning baseret på fortjeneste, der var angivet i det rådgivende udvalgs udtalelse.

118 Det må konstateres, at Ombudsmanden ikke behøvede at rette sig efter udtalelsen, der var af rent vejledende karakter, såfremt hun forklarede, hvorfor hun havde besluttet at følge en anden rangordning end det rådgivende udvalgs (jf. den i præmis 110 nævnte retspraksis).

119 Ombudsmanden tog i denne henseende hensyn til ansøgningerne fra de syv første ansøgere, der var opført på det rådgivende udvalgs liste baseret på fortjeneste, men indbød den ansøger, der var placeret på niendepladsen, til en samtale og ikke den ottende ansøger, som udvalget havde foreslået, idet det bemærkes, at Ombudsmanden ikke var bekendt med rangordningen baseret på fortjeneste på dette tidspunkt.

120 I den anfægtede afgørelse forklarede Ombudsmanden, at hun havde valgt kun at indbyde disse otte ansøgere, fordi hun efter at have foretaget sin vurdering måtte konkludere, at de øvrige ansøgere på listen ikke var i besiddelse af de kvalifikationer, der krævedes for at blive ansat i den ledige stilling.

121 Det må konstateres, at Ombudsmanden kun indbød ansøgere til samtaler, som var opført på den liste, der var opstillet af det rådgivende udvalg. Henset til den procedure, der var fastsat i indkaldelsen (jf. præmis 112 ovenfor), var Ombudsmanden desuden ikke forpligtet til blot at godkende en liste, der var baseret på fortjeneste, og det var ikke uhensigtsmæssigt, at hun undlod at indbyde ansøgere på listen, som efter hendes opfattelse ikke var i besiddelse af de kvalifikationer, der krævedes for at blive ansat i den ledige stilling.

122 Det følger heraf, at selv om Ombudsmanden ikke tog hensyn til den rangordning, som det rådgivende udvalg havde foretaget, indebærer det ikke, at den anfægtede afgørelse må annulleres.

123 Selv om Ombudsmanden havde fulgt den rangordning, der fremgik af den liste, som udvalget havde opstillet, ville det således ikke være sagsøgeren, der skulle indkaldes, men den ansøger, der var placeret på ottendepladsen, og den ansøger, som sagsøgeren delte niendepladsen med, ville ikke være blevet indkaldt.

124 Det følger af det ovenfor anførte, at det fjerde klagepunkt og det første anbringende i det hele må forkastes.

b) Det andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn

125 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Ombudsmanden gennemgik hans CV på en arbitrær måde, eftersom han var referendar på det tidspunkt, hvor han indgav sin ansøgning, og ikke leder af en enhed. Ombudsmanden foretog således et åbenbart urigtigt skøn.

126 Det er herved tilstrækkeligt at bemærke, at Ombudsmanden i den anfægtede afgørelse blot påpegede, at sagsøgeren havde været »leder af en enhed« og ikke som andre ansøgere havde været »direktør«. Ombudsmanden anførte til gengæld ikke, at sagsøgeren var referendar på ansøgningstidspunktet.

127 Dette klagepunkt savner som følge heraf grundlag i de faktiske omstændigheder.

128 Det fremgår i øvrigt ganske rigtigt af sagsøgerens CV, at han har været »leder af en enhed« i løbet af sin karriere.

129 Med hensyn til arbejdet som referendar i Domstolens præsidents kabinet fremgår det desuden af sagsøgerens CV, at han i dette kabinet var ansvarlig for »overvågning af processuelle stridsspørgsmål, forberedelse af fordelingen af indkomne sager, overvågning af Store Afdelings praksis, overvågning af institutionens administrative aktivitet [og] deltagelse i udvalg på præsidentens vegne«. Sagsøgerens bedømmelsesrapport af 27. marts 2015 indeholder følgende beskrivelse af de opgaver, der varetages af den bedømte tjenestemand: »Referendar (med særligt ansvar for administrative anliggender, overvågning af processuelle stridsspørgsmål frem til sagernes fordeling og sekundært overvågning af Store Afdelings praksis)«.

130 Det følger heraf, at Ombudsmanden ikke foretog noget åbenbart urigtigt skøn i denne forbindelse.

131 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at han burde havde opnået flere point end G. for vurderingskriteriet om indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning.

132 Det skal herved bemærkes, at det ifølge fast retspraksis tilkommer ansættelsesmyndigheden at vurdere, om en ansøger opfylder betingelserne i stillingsopslaget, og dette skøn kan kun anfægtes, hvis det er behæftet med en åbenbar mangel. Retten kan følgelig ikke erstatte ansættelsesmyndigheden og efterprøve dennes bedømmelse af ansøgernes faglige kvalifikationer, men kan alene fastslå, om der er tale om et åbenbart urigtigt skøn (dom af 13.12.1990, Kalavros mod Domstolen, T-160/89 og T-161/89, EU:T:1990:86, præmis 29; jf. i denne retning dom af 30.5.1984, Picciolo mod Parlamentet, 111/83, EU:C:1984:200, præmis 16).

133 Det fremgår indledningsvis af indkaldelsen, at generalsekretærens opgaver var beskrevet således:

»Generalsekretæren er ansvarlig for den overordnede ledelse af kontoret og for iværksættelse af Ombudsmandens strategi. Han/hun rapporterer direkte til Ombudsmanden og er øverst i ledelsesgruppen. Han/hun arbejder tæt sammen med Ombudsmandens kabinet og repræsenterer kontoret udadtil.«

134 Med hensyn til det »indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning« må det konstateres, at det fremgår af G.'s CV, at hun ud over at udøve forskellige aktiviteter som journalist har varetaget forskellige funktioner i Kommissionen, bl.a. som ordfører for kommissæren med ansvar for sundhed og forbrugerbeskyttelse (1999-2004), kommunikationsstrategirådgiver for Kommissionens næstformand (2004-2006), assistent for generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat (GD) for Kommunikation (2006-2007), kontorchef med ansvar for menneskelige ressourcer og informationsteknologi i Kommissionens GD for Retlige Anliggender (2007-2011) og kontorchef i GD for Maritime Anliggender og Fiskeri (siden 2011).

135 I betragtning af disse erfaringer, som hun har erhvervet i Kommissionens forskellige tjenestegrene, må det konkluderes, at det rådgivende udvalg ikke foretog noget åbenbart urigtigt skøn ved at tildele G. et meget højt antal point. I betragtning af G.'s omfattende erfaring kan det ikke udledes af hendes manglende juraeksamen, at det rådgivende udvalg foretog et åbenbart urigtigt skøn.

136 Kriteriet om »indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning« skal i øvrigt ikke undersøges særskilt, men i lyset af de opgaver, som er beskrevet i indkaldelsen, og som fokuserer på Ombudsmandens og ledelsesgruppens strategi, og det må derfor antages, at det ikke var hensigten at ansætte en ekspert i EU-ret, men en person, der havde bestridt forskellige stillinger på forskellige aktivitetsområder.

137 Hvad angår sagsøgerens klagepunkt om, at Ombudsmanden ikke kunne fastslå, at han var »uden praktisk erfaring med forvaltning af menneskelige ressourcer«, skal det bemærkes, at Ombudsmanden skrev følgende i den anfægtede afgørelse:

»Jeg har også lagt særlig vægt på ansøgere, der har haft praktisk erfaring med menneskelige ressourcer, navnlig i forbindelse med gennemførelse af omstruktureringer af organisatoriske enheder. Nogle ansøgere havde stor erfaring på området, men det havde De ikke.«

138 Ombudsmanden fastslog således, at sagsøgeren i modsætning til andre ansøgere ikke havde stor praktisk erfaring med forvaltning af menneskelige ressourcer, navnlig i forbindelse med omstruktureringer, og ikke – hvilket sagsøgeren hævder – at han var uden erfaring på området.

139 Da sagsøgeren ikke hævder, at han har erfaring med omstruktureringer, må dette klagepunkt forkastes.

140 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at hans opgaver som leder af Enheden for Vedtægtsmæssige Rettigheder, Sociale og Sundhedsmæssige Anliggender og Arbejdsvilkår netop vedrørte forvaltning af menneskelige ressourcer.

141 Det fremgår i denne forbindelse af sagsøgerens CV, at hans vigtigste aktiviteter og arbejdsområder var »forvaltning af vedtægtsmæssige rettigheder for Domstolens personale, koordinering af sociale foranstaltninger, administrativ overvågning af lægetjenesten«, »forvaltning af institutionens medlemmers rettigheder i medfør af statutten for Domstolen og lønningsregulativet for dens medlemmer«, rollen som »formand for det forberedende udvalg for sociale anliggender ved [kollegiet af administrationschefer] (indtil 2013)«, »medlem af det forberedende udvalg for vedtægtsmæssige spørgsmål«, »tidligere formand for styringsudvalget for dagcentret for mindre børn«, »formand for [styringsudvalget for sygeforsikring]« og »suppleant i Vedtægtsudvalget«.

142 Disse aktiviteter er ganske vist forbundet med »forvaltning af menneskelige ressourcer«, men ikke direkte relateret til strategier for eller organisering af forskellige menneskelige ressourcer eller til gennemførelse af omstruktureringer af organisatoriske enheder.

143 Hvad angår den omstændighed, at referendarens opgaver i Domstolens præsidents kabinet »ud over opgaver i forbindelse med Domstolens judicielle virksomhed navnlig omfatter overvågning af Domstolens administrative funktion på vegne af Domstolens præsident, hvilket omfatter personalespørgsmål (herunder personalenedskæringer), udarbejdelse af budgettet, tilrettelæggelse af Domstolens it-strukturer, infrastrukturer og overordnet set hele den administrative drift«, må det konstateres, at ingen af disse aktiviteter er beskrevet i sagsøgerens CV, hvori der som anført i præmis 129 ovenfor kun henvises til overvågning af processuelle stridsspørgsmål, forberedelse af fordelingen af indkomne sager, overvågning af Store Afdelings praksis, overvågning af institutionens administrative aktivitet og deltagelse i udvalg på præsidentens vegne. De er heller ikke nævnt i sagsøgerens bedømmelsesrapporter af 17. marts 2015 (for perioden fra den 1.1.2012 til den 31.12.2012 og perioden fra den 1.1.2013 til den 31.12.2013) og af 27. marts 2015 (for perioden fra den 1.1.2014 til den 31.12.2014). Sagsøgeren er i de to førstnævnte rapporter beskrevet som »leder af Enheden for Vedtægtsmæssige Rettigheder, Sociale og Sundhedsmæssige Anliggender og Arbejdsvilkår« og i den sidstnævnte rapport som »referendar (med særligt ansvar for administrative anliggender, overvågning af processuelle stridsspørgsmål frem til sagernes fordeling og sekundært overvågning af Store Afdelings praksis)«.

144 Ombudsmanden kan som følge heraf ikke klandres for at have foretaget et åbenbart urigtigt skøn.

145 Sagsøgeren har endelig klandret Ombudsmanden for at have fastslået, at hans kendskab til og erfaring med informationsteknologi var forældet.

146 Ombudsmanden skrev følgende i den anfægtede afgørelse:

»Jeg har lagt særlig vægt på ansøgere, som har haft erfaring med it-området i løbet af de seneste ti år (det er et område i løbende forandring, hvor udviklingen sker meget hurtigt, og hvor erfaring af ældre dato er mindre relevant i forhold til de aktuelle udfordringer). De har ikke haft erfaring med it-området i løbet af de seneste ti år, og den erfaring, som De har erhvervet på it-området, ligger længere tilbage i tiden og er mindre relevant for min institutions aktuelle behov.«

147 Selv om sagsøgeren har henvist til forskellige kurser, som han har fulgt i Domstolen, har han ikke bestridt, at det var i perioden 1981-2007, at hans arbejde omfattede informationsteknologi.

148 I denne forbindelse er der for det første ingen tvivl om, at it-området er et område, der er inde i en rivende udvikling, og at erfaring, som er erhvervet længere tilbage i tiden, er mindre relevant end erfaring, som er erhvervet for nylig.

149 For det andet må det konstateres, at selv om sagsøgeren mener at have erfaring med it indtil 2007, kan arbejdet som referendar for en dommer ved Personaleretten i perioden fra 2005 til 2007 ikke anses for at være direkte forbundet med informationsteknologi.

150 Ombudsmanden foretog derfor ikke noget åbenbart urigtigt skøn, da hun fastslog, at sagsøgerens erfaring med informationsteknologi var af ældre dato og mindre relevant end erfaringer, der var erhvervet for nylig.

151 Det følger af det ovenfor anførte, at det andet anbringende må forkastes.

c) Det tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet

152 Sagsøgeren har for det første foreholdt Ombudsmanden, at hun foretog en arbitrær vurdering af de anbefalinger, der blev fremlagt af de enkelte ansøgere, efter at havde fordrejet en procedure, som hun selv havde fastsat i indkaldelsen. Ombudsmanden tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved kun at tage hensyn til anbefalingerne fra de tre ansøgere, der blev indbudt til den sidste samtale.

153 Ombudsmanden råder som nævnt i præmis 75 ovenfor over et vidt skøn i forbindelse med sit arbejde, og når det som i det foreliggende tilfælde ikke fremgår af indkaldelsen, på hvilken måde der skal tage hensyn til de enkelte bedømmelseskriterier, tilkommer det Ombudsmanden at fastsætte bestemmelser herom (jf. i denne retning dom af 13.12.1990, Gonzalez Holguera mod Parlamentet, T-115/89, EU:T:1990:84, præmis 53, og af 14.7.1995, Pimley-Smith mod Kommissionen, T-291/94, EU:T:1995:142, præmis 48).

154 Som Ombudsmanden præciserede under retsmødet som svar på et spørgsmål fra Retten, blev forpligtelsen til at fremlægge anbefalinger først formuleret over for ansøgeren G. efter ansættelsesprocedurens afslutning.

155 Det er derfor under alle omstændigheder tilstrækkeligt at konstatere, at dette klagepunkt er irrelevant, eftersom sagsøgerens ansøgning blev afvist forud for samtalefasen, og at det derfor ikke kunne medføre nogen skade for ham, hvis der blev taget hensyn til anbefalinger (jf. præmis 87 ovenfor).

156 Sagsøgeren har for det andet foreholdt Ombudsmanden, at hun tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at ændre udvælgelseskriterierne under udvælgelsesproceduren i strid med den ramme, som hun selv havde fastsat. Kriteriet om »indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning« blev således undersøgt på en subjektiv måde, og kriteriet om »[k]endskab til andre officielle EU-sprog« blev kun undersøgt for de otte ansøgere, der blev indbudt til en samtale.

157 Det må konstateres, at disse to klagepunkter svarer til de to første klagepunkter, der er fremsat i forbindelse med det første anbringende, og at de derfor må derfor forkastes af de grunde, der er angivet i præmis 73-83 og 131-136 ovenfor.

158 Hvad nærmere angår klagepunktet om, at Ombudsmanden undersøgte kriteriet om »indgående kendskab til EU-anliggender, EU-institutioner og EU-lovgivning« på en subjektiv måde, skal det ligeledes konstateres, at sagsøgeren under alle omstændigheder ikke har forklaret, hvorfor dette kriterium blev undersøgt på en subjektiv måde, og at dette klagepunkt derfor må afvises, for så vidt som det ikke er sammenfaldende med andre klagepunkter, som sagsøgeren har påberåbt sig, og som Retten har taget stilling til i forbindelse med de anbringender, der allerede er undersøgt. Fremsættelsen af dette klagepunkt gør det nemlig ikke muligt for Retten at fastlægge det påberåbte klagepunkts egentlige karakter.

159 Det følger i det hele af det ovenfor anførte, at det tredje anbringende må forkastes.

d) Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik

160 Sagsøgeren har fremsat to klagepunkter i forbindelse med dette anbringende.

161 Efter fast retspraksis følger det af princippet om god forvaltningsskik, at den kompetente myndighed skal anvende gældende bestemmelser rigtigt (dom af 14.6.1988, Christianos mod Domstolen, 33/87, EU:C:1988:300, præmis 23, og af 18.9.2008, Angé Serrano m.fl. mod Parlamentet, T-47/05, EU:T:2008:384, præmis 159).

162 Sagsøgeren har for det første foreholdt Ombudsmanden, at hun uden begrundelse udelukkede ham fra samtalefasen, selv om anmodningen om fornyet behandling skulle begrundes og indgives inden for kort tid, hvilket gjorde det umuligt at indgive en effektiv administrativ klage. Ombudsmanden tilsidesatte således princippet om god forvaltningsskik.

163 Det må herved konstateres, at sagsøgeren ganske vist kun fik besked af Ombudsmanden om, at han til trods for sine fortrin ikke blev indbudt til samtalerne, men at han ikke anmodede Ombudsmanden om nærmere præciseringer med henblik på at kunne indgive en anmodning om fornyet behandling.

164 Sagsøgeren kan under disse betingelser ikke klage over dårlig forvaltningsskik, når han selv undlod at anmode forvaltningen om præciseringer og heller ikke anmodede om at få forlænget fristen for indgivelse af anmodning om fornyet behandling i afventning af de ønskede præciseringer.

165 Sagsøgeren har for det andet klandret Ombudsmanden for at have givet ham upræcise, usammenhængende og fejlagtige oplysninger.

166 Det er i denne forbindelse korrekt, at Ombudsmanden i den anfægtede afgørelse reelt erkendte, at nogle af de oplysninger, som sagsøgeren havde fået, var fejlagtige eller unøjagtige, hvilket formentlig medvirkede til, at han indgav en klage.

167 Det må imidlertid konstateres, at disse unøjagtigheder ikke kan gøre den anfægtede afgørelse retsstridig, for så vidt som denne berigtigelse skete i forbindelse med behandlingen af sagsøgerens klager (jf. i denne retning dom af 25.5.2000, Elkaïm og Mazuel mod Kommissionen, T-173/99, EU:T:2000:142, præmis 103).

168 Det fjerde anbringende skal derfor forkastes.

169 Det følger heraf, at påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse må forkastes, uden at det er nødvendigt at tage hensyn til bilag D 1 til duplikken. Det er derfor ikke nødvendigt at tage stilling til sagsøgerens anmodning af 7. april 2017, som er nævnt i præmis 37 ovenfor.

2. Erstatningspåstanden

170 Sagsøgeren har gjort gældende, at han har lidt et økonomisk og ikke-økonomisk tab som følge af den anfægtede afgørelse.

171 Det fremgår af fast retspraksis, at en påstand om erstatning skal forkastes, når der er nær sammenhæng mellem denne påstand og den annullationspåstand, som enten er blevet afvist eller forkastet som ugrundet (jf. dom af 30.9.2003, Martínez Valls mod Parlamentet, T-214/02, EU:T:2003:254, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

172 Da der i det foreliggende tilfælde er nær sammenhæng mellem erstatningspåstanden og den annullationspåstand, som er blevet forkastet, må erstatningspåstanden også forkastes.

173 Det følger af det ovenfor anførte, at Ombudsmanden må frifindes i det hele.

Sagsomkostninger

174 Ifølge procesreglementets artikel 134 pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 1, kan Retten imidlertid i undtagelsestilfælde, når det er påkrævet af rimelighedshensyn, beslutte, at en part, der taber sagen, ud over sine egne omkostninger alene skal betale en brøkdel af modpartens omkostninger, eller at parten slet ikke skal afholde disse.

175 Under de foreliggende omstændigheder bemærker Retten for det første, at Ombudsmanden har gjort sig skyldig i en forsømmelse, hvilket hun selv har erkendt, ved fejlagtigt at underrette sagsøgeren om, at hans ansøgning ikke var blevet anbefalet med henblik på en samtale, og for det andet, at Ombudsmanden ikke gav sagsøgeren nogen præcis begrundelse for, at hun ikke fulgte listen over ansøgere baseret på fortjeneste fra det rådgivende udvalg, som hun selv havde nedsat.

176 Den foreliggende sag kan som følge heraf anses for i en vis udstrækning at være foranlediget af Ombudsmandens adfærd.

177 Sådanne omstændigheder må anses for et undtagelsestilfælde, som begrunder, at parterne bærer hver deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

1) Den Europæiske Ombudsmand frifindes.

2) Costas Popotas og Den Europæiske Ombudsmand bærer hver deres egne omkostninger.

Collins Kancheva Barents

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. marts 2018.

Underskrifter